

A bronzkor és a szemellenző

„Az öntőformákat csak itt találták meg”

Megjelent egy írás a bronzkorról a Barikad.hu c. honlapon, szerzője a magyarok ázsiai eredetéhez körömszakadtáig ragaszkodó Obrusánszky Borbála. Cikke itt olvasható:

http://alfahir.hu/a_bronzkor_europai_emlekei

A szerző szerint a bronzgyártás Dél-Európában, feltehetően anatóliai, mezopotámiai hatásra, jó ezer évvel hamarabb kezdődött, mint Közép-Európában, tehát a kárpát-medencei őshonosság elmélete – szerinte - ezért sem állja meg a helyét.

Hibás logika! Az, hogy valamilyen emberi tevékenység hol kezdődött, nincs összefüggésben azzal, hogy a mi őseink hol éltek ugyanakkor. (Hacsak nem akarjuk azt állítani, hogy mindig mindent a mi őseink találtak ki.) Attól, hogy a mi őseink itt éltek, bárhol máshol a világon bármit feltalálhattak az emberek.

De az időrendet illetően sincs igaza Obrusánszky Borbálának. Már a rézkori eseményeknél tisztázódott, hogy *„...a réz- és aranyművesség első virágzó időszakában, a korai rézkorban nem úgy történt, ahogy korábban gondolták, hogy na, természetesen ez is Anatóliából, Kis-Ázsiából az Égeikumon és a Balkánon keresztül jutott át Európába. A fémanalízis ugyanis kimutatta, hogy a híres várnai aranytemető anyaga, ahol egy-egy sírban akár több kiló aranytárgy is előbukkant, az bizony nem keleti eredetű arany, hanem az erdélyi aranybányákból származik.”* - Nyilatkozta Bánffy Eszter, a Régészeti Intézet vezető ősrégésze, aki azért feltehetően kellően tájékozott ezen a téren. (link alább)

Nos, ha az az arany innen származott, akkor itt bizony fejlett ércbányászatnak kellett lennie, akár elismeri ezt valaki, akár nem. Ellentétben például a szerző által is emlegetett Mezopotámiával, ahol nincs, és soha nem is volt semmilyen felhasználható érc. Teljesen nyilvánvaló minden értelmes ember számára, hogy az ércfeldolgozást csak ott találhatták ki, ahol a fémérc rendelkezésre állt. Ma már azt is tudjuk, hogy Tutankhamon fáraó halotti maszkjának aranya is innen származik.

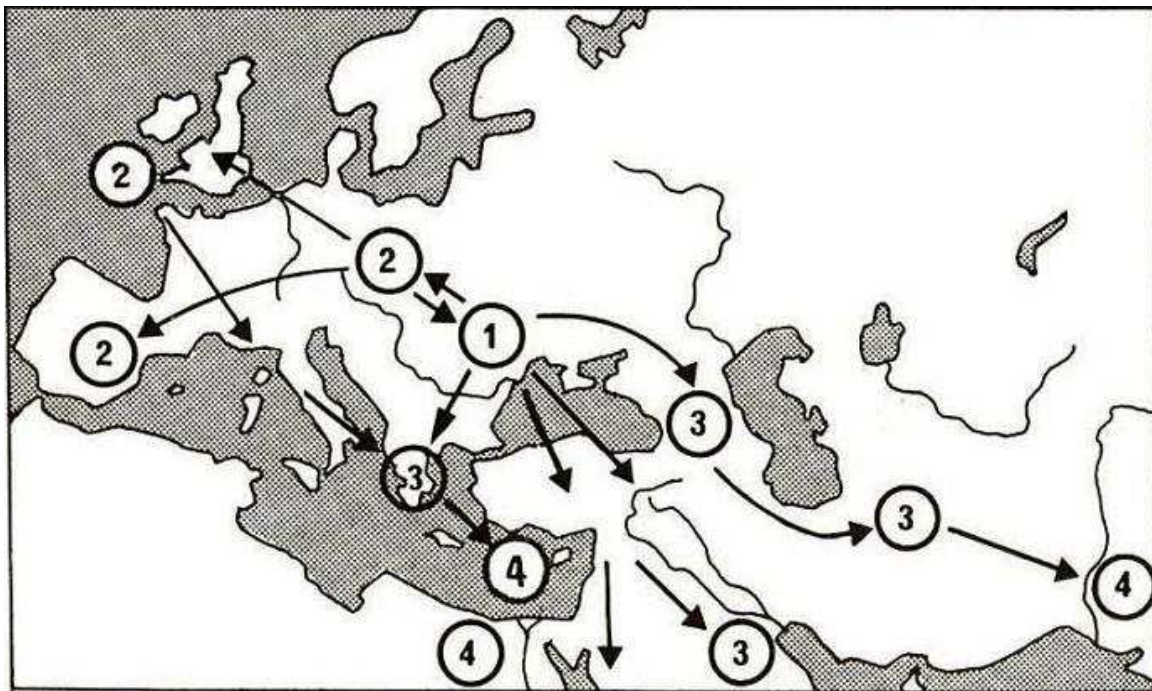

Rézkori rézfeldolgozó helyek a Kárpát-medencében.
Forrás: Cser-Darai:
Magyar folytonosság a Kárpát-medencében

„Másképp - s ez talán még fontosabb - korábban azt gondolták, hogy minden délkelet-európai civilizáció Mezopotámiából jött, és minél északnyugatabbról való egy lelet, annál későbbre datálható. Ez az elképzelés megdőlt, mert kiderült, hogy azok a leletek, amelyeket korábban például a Kr. e. III. évezred végi mezopotámiai tárgyakkal vélték egykorúnak, itt 1500 évvel előbb megjelentek.” <http://magyarostortenet.gportal.hu/gindex.php?pg=35486048>

Bizonyára megvan az oka annak, hogy a Bánffy Eszterhez hasonló szókimondó hazai kutató ritka, mint a fehér holló. Hazai őstörténetünk morzsáit ezért inkább a külföldi régészek, történészek közléseiből tudjuk összegyűjtögetni.

Itt van pl. John Dayton, aki a bronztárgyak elterjedését így mutatta be:

Olvashattuk Mario Alineinél, ill. Barfieldnél, hogy a Kárpát-medence a bronzkorban a virágzó fémkohászat révén Európa ipari központja volt.

Michelangelo Naddeo olasz kutató szintén felfigyelt a Kárpát-medence központi szerepére. A 10000 éves magyar kontinuitás című könyvében sorra veszi a régészeti leleteken megtalálható jellemző szimbólumokat, és ezek révén levonja a következtetést: a legelőször itt megjelenő „markerek” gyakran hatalmas területeken elterjedtek, és néha még vissza is tértek. Így például az „arany bálvány” (másképpen Istenanya, ami megtalálható az alábbi kardokon is) amire „...a neolitikumbéli Kárpátiában bukkantak rá, később Pazyrikiába, Arsiába vándorolt, majd a honfoglalás idején visszatért.” (Arsia Pazyrikiától délre fekvő, közép-ázsiai terület.)

Naddeo alaposan körüljárta a bronzkort is, és ugyancsak érdekes következtetésekre jutott. Például, mindazok a késő-bronzkori fegyverek, amelyeket eddig golaseccának, germánnak, keltának, ugaritinak, mükénéinek, stb., tartottak, valójában egy helyen készültek. Erre utalt már óvatosan László Gyula is, amikor a Skandináviától Spanyolországig és Görögorszáig keresett hazai bronzkori exportcikkekről írt. Itt is meghatározó a fémanalízis, antimonbronzot ugyanis csak itt készítettek.

SVÉDORSZÁG: A MAGYAR „GERMÁN” BRONZKOR

Metropolitan Művészeti Múzeum, New York: „Kelet-Európa és Skandinávia, Kr. e. 2000-1000: A lovaglás, a fémművesség, továbbá a szörme és borostyán komoly távolságokba történő exportja megváltoztatta a társadalmi struktúrát és hatással volt az itt készült tárgyak típusára és stílusára. A kurgánok, vagy temetkezési dombok különböztetik meg a Baltikum és a sztyeppe késő neolitikumbéli kultúráját. Kárpátiai kalandorok elsőként járnak be

Skandináviáig nyúló kereskedelmi útvonalakat. Bronz fegyverek és ékszerek utaznak észak felé borostyánért és talán szörmeért cserébe. A bronztárgyak arra ösztönzik az északi kézműveseket, hogy azok utánezatait kőből faragják ki. A helyi ón, illetve rézforrás hiánya a nagy távolságot lefedő kereskedelem kiszélesítését tette szükségessé. A fatörzs koporsóban történő temetkezés elterjedt volt Skandináviában. Svédország déli részén Bredarönnél egy halomsírból származó kőbe két ló vontatta, kétkerekű szekér képét vészték. Dánia: „Napszeker” Női sírokól néha előkerülnek koncentrikus körök középsébe illesztett spirálokot ábrázoló övdiszkek. Az időszak vége felé elterjedtebbé válik a hamvasztás...¹⁾ és Nordia belép egy zavaros középkorba, miként Kárpátiában is történt az urnamezők

terjedésével, vagy Anatóliában a Hattushili, illetve Görögországban Menelaosz után: a megalomán háborúk mindent elpusztítottak. Régészek Luzsácát a „germán” bronzkorhoz társítják: igazságszert mindkettő a proto-finnek magyar kultúrája volt!²⁾

Pannonia, korona Dupla Spirállal

Skandia, Korona Dupla Spirállal és Istennekkel

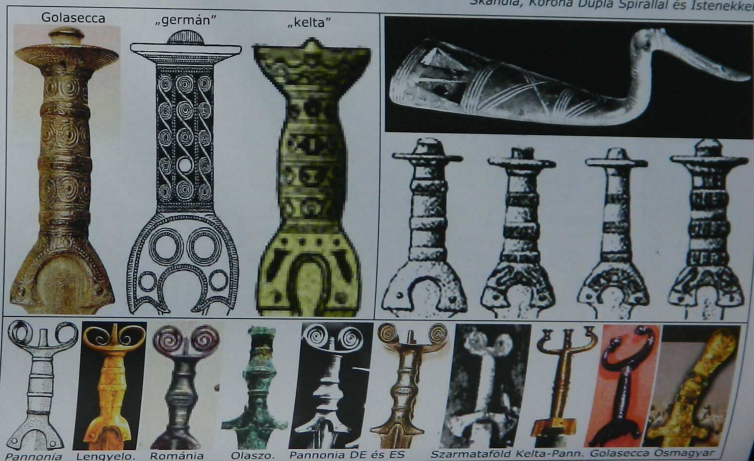
A golaseccai, a „germán” és a kelta kardok Zsujtán, Borsod-Abaúj megyében (HU) készültek, Kr. e. 1200-1050, (J. Hempel³⁾). Zsujtán egy hatalmas kardgyűjteményt egyetlen Szent finnugor Kacsá védelmezett (British Museum, tipikus magyar szekerek keréktengely-végei Németországtól Romániáig). Golasecca Pannonico település⁴⁾ volt a varesei területen, IT (magyar régészeti leletek ill. Ló- és szekéretetés), melyet a kelták romboltak le Kr. e. 388-ban.

A bronzkori Európában nincsenek „indoeurópai” kardok: az öntőformák Pannoniában voltak!

A bronzkori kardokat Szent Magyar Szimbólumokkal szentelték meg: az ezen az oldalon látható kardok mindegyikén az Anya Isten Szimbóluma látható (balra, tripla vonal, Perescsepina, UA, Avar) a Kr. u. XVI. századig. (jobbra, II. Ulászló: tripla vonal: 1 a terhes has, és 2 Csecsemő Isten, továbbá egy köríves

Pazirik/szarmata/avar nyeregkápa). Maga a kör Magyar Szent Szimbólum volt (méh): számos Szarvaskövet díszítettek tripla vonallal és/vagy egy körrel (36. oldal).

A magyarok hibája, hogy az első technológiai tömegpusztító játékszer az árják kezére kerülhetett.

¹⁾ A művészettörténet Heilbrunn-féle idővonala, Metropolitan Múzeum, 2000-., <http://www.metmuseum.org/toah/ht/7period=03@ion=eue>. ²⁾ 26. oldal. ³⁾ „Alterthümer der Bronzezeit in Ungarn”, J. Hempel, (Budapest, F. Killán, 1882). ⁴⁾ „Golasecca”, Editions de la réunion des musées nationaux. A „kelta” kardokat lásd a 35. oldalon. Lásd: „Bronzezeit in DE”, Archäologisches Institut.

A golaseccai, a „germán” és a kelta kardok Zsujtán, Borsod-Abaúj megyében (HU) készültek, Kr. e. 1200-1050, (J. Hempel³⁾). Zsujtán egy hatalmas kardgyűjteményt egyetlen Szent finnugor Kacsá védelmezett (British Museum, tipikus magyar szekerek keréktengely-végei Németországtól Romániáig). Golasecca Pannonico település⁴⁾ volt a varesei területen, IT (magyar régészeti leletek ill. Ló- és szekéretetés), melyet a kelták romboltak le Kr. e. 388-ban.

A bronzkori Európában nincsenek „indoeurópai” kardok: az öntőformák Pannoniában voltak!

Az időpont ugyan itt is téves, (hiszen Hampel még a régi időrend szerint datált,) de a lényeg nem ez, hanem az, hogy **az öntőformákat csak itt találták meg.**

A korrigált Kárpát-medencei időrendet a Cser-Darai páros Magyar folytonosság a Kárpát-medencében című könyvében láthatjuk. (77. oldal) Eszerint a réz 7500 éve, a bronz pedig 5300 éve jelent meg ezen a területen. Mindenhol máshol csak ez után.

Tóth Imre 2013. július 20.